

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom:

„Koroški Slovenec“,
Lidová knihtiskárna,
Wien V., Margaretenplatz 7.

Čokopisi se naj pošiljajo na naslov:

Anton Machát, Wien V.,
Margaretenplatz 7.

Izhaja vsako sredo.

Stane celoletno: K 100—
polletno: K 50—
četrletno: K 25—

Za Jugoslavijo
celoletno: 15 Din.
polletno: 8 „
četrletno: 4 „

Lisi

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Leto I.

Dunaj, 3. maja 1921.

Št. 7.

Koroški Slovenci! Volitve v deželni in državni zbor so razpisane! Ustanovite za vsako občino krajevne volilne odbore za moške in ženske volilce. Zbirajte za agitacijski sklad! Pripravite natančen imenik volilcev, da boste za časa reklamacij natančno vedeli, kateri naši volilci so bili izpuščeni in kateri nasproti ne da bi imeli volilno pravico vpisani v volilne imenike. Krajevni volilni odbori naj se takoj posvetujejo z zaupniki in jim odkažejo njihov delokrog. Nove volitve nas ne smejo najti nepripravljene, kakor smo bili pri občinskih.

Našim čitateljem!

Stroški za izdajanje lista so pri današnjih podraženi cenah neprimerno visoki in se bo moral naš list razviti in spopolniti le tedaj, ako bo imel čimveč odjemalcev. Zato prosimo, da ga širite med koroškimi Slovenci in mu pridobivate novih naročnikov. Dosedanje veliko zanimanje za „Koroškega Slovenca“ in vedno bolj množična naročila in priznanje so glasen dokaz, kako je bil tak list potreben. Naročujte ga, širite ga in dopisujte mu, da postane pravi glasnik, zagovornik in organizator koroških Slovencev.

Kakor je bilo pričakovati, zagnali so se v naš list nekteri celovski listi, ki po svoji stari navadi sumničijo in napadajo vse kar je slovenskega ne meneč se za pravice ljudstva, ki mu jih daje ustava. Ne bomo se prerekali z njimi, ker to ni namen našega lista. Vsekakor pa moramo enkrat za vselej zavriniti trditve, da stoje za našim listom Slovenci ki se nahajajo izven naše države.

Resnica je, da je bil ustanovljen „Koroški Slovenec“ od Korošcev s pomočjo Čehov na Dunaju, kakor smo to sporočili našim čitateljem že v prvi številki. Ker list izhaja na Dunaju, je samo ob sebi umevno, da

morata biti lastnik in odgovorni urednik že radi zastopstva napram oblastim na Dunaju. Pa tudi kar se tiče pisave lista je „Koroški Slovenec“ kakor vsi drugi listi vezan na tozadevne predpise in stoji pod nadzorstvom dunajskih oblasti. Torej tudi radi tega nikomur ni treba biti v skrbeh. Toliko v pomirjenje gospodom okrog celovških listov in v pojasnilo našim čitateljem.

Uredništvo in upravništvo.

Novi občinski zastopi.

Prve občinske volitve ki so se vršile na podlagi proporcionalnega volilnega sistema, so za nami. Koroški Slovenci z novimi volitvami nismo imeli nič izgubiti, marveč smo samo pridobili. Skoraj v vseh občinah, koder se je slovenska stranka udeležila volitev, dobili smo svoje zastopnike, ponekod več, drugod manj — kakor se je pač delalo in v kolikor so bili sploh na razpolago voditelji ki so vzeli volilne zadeve v roko. Tako bodo sedeli v novih občinskih zastopih skoraj povsod tudi Slovenci, kljub temu, da se je pričakovalo, da Slovenci kot stranke ne bodo več nastopili.

Prepričani smo da bi bila dosegla slovenska stranka veliko večje uspehe, ako bi bile volitve enotno organizirane, kakor so to imele druge nemške stranke, ki razpolagajo s celim agitacijskim aparatom, denarnimi sredstvi i. t. d. Mi pa do zadnjega časa niti nismo imeli političnega glasila, niti vodstva, tako, da je bila vsaka občina sama sebi prepuščena in navezana zgolj le na domače voditelje, ako jih je sploh kaj bilo. Tu smo pač zelo pogrešali domačinov, ki so zapustili deželo in se izselili. Vseeno pa smemo biti z izidom volitev zadovoljni, ker smo dosegli, kar smo želeli. Občinske volitve, so brez izjeme napravile konec samopašnosti „bauernbündlarjev“ ki so strahovali Slovence, kakor svojčas grajščinski valpeti kmete — podložnike. Tudi zadnje trdnjave

staro-avstrijske — birokratskega režima so bile strte. Padli so različni Lučovniki Gailerji, Krasniki, Metnitzi in na razvalninah njihove stranke se osvobojujejo Slovenci in si lastijo vodilno vlogo socialni demokratje. Nimamo nobenega povoda, da bi se po vsem tem, kar smo doživeli doslej, ogrevali za socialno-demokracijo bodisi iz narodnega, verskega ali iz gospodarskega stališča. Saj smo ravno pri teh občinskih volitvah imeli priliko zopet opazovati, da so nastopali socialni demokratje kadar se je šlo proti nam rama ob rami z učejnimi strankami, ne meneč se za naše pravice in naše koristi. Vsekakor pa pomenijo za nas socialno demokratske večine ali vsaj znatne manjšine ki so jih dobili pri volitvah v občinske zastope, manjše zlo, kot so bili za nas prejšnji samodržniki iz vrst Bauernbunda. Tudi zanje bo socialna demokracija najboljši zdravilo in ne dvomimo prav nič, da bodo prej ali slej tudi oni spoznali svojo zlo in iskali zveze z ljudmi, s katerimi imajo skupne gospodarske interese in od katerih jih ne loči prav ničesar drugega, kakor sovražnost do svojega lastnega rodu in do duhovščine, ki se je baš najbolj širila in poglobljala s strani Bauernbunda in njegovega časopisja.

Še nekaj smo se naučili Slovenci pri ravnanju se vršic občinskih volitev. In to je škodljivost kompromisov. Povsod koder so se Slovenci zedenili na skupno listo s kako drago stranko, bodisi s socialnodemokracijo ali s Bauernbundom, kar se je žal v več slučajih zgodilo, so šteli Nemei vse glasove, ki so bili oddani od Slovencev za kompromisne volilne liste, za svoje. Na tej podlagi dosežene rezultate so razbohnali v svet kot poraz Slovencev in kot zmago nemških strank v bivšem glasovalnem ozemlju. To si je treba za prihodnje dobro zapomniti.

Pozdravljamo prve slovenske občinske zastopnike v Avstriji ter želimo, da bi bilo njih delo spremljano od mnogih uspehov za slovenske volilce in da bi koroški Slovenci vivali

PODLISTEK

Lenčica in zmaj.

I.

Jutranje nebo je živo sijalo, oblito od daljne svetlobe, in skozi belo tenčico se je nejasno zaznaval zlat pas, ki je gorel na obzorju in obrobil vrhove. Kot prosojna, biserna pena se je svetlikalo na visokem vzhodu in prehajalo proti severu v lahni valovih v temno in temnejšo plan. A zlati pas je rasel in se širil proti oblastim oblakom, plavajočim iz noči, v nemal se je in žarel, dokler se ni vrelil z belim plamenom v bleščečo in lesketajočo se rako, ki je tekla tiho in lahko dalje in dalje, opasana na obeh straneh od plamečnega škrblata. Proti jugu so se zlivali iz razbleščanega brezdnega rdečkasti in modri curki, se izpreminjali v rumeni in srebrni pramečnik ter se izgubljali v bagreno in temnordečo volje.

Dan je dihal iz zarje, vas se je dramila iz spanja. Iz temnih gozdov in gorskih kotlin so kadile megle, in med hišami in skednji, med

jablanami in plotovi se je zgrinjal pepelast somrak, a že dolgo so peli petelini po gredah in vreščali so vrabci o strehah.

Knezova Lenčica je zgodaj vstala, tako zgodaj, da je še videla ugašati danico tisto jutro. Stopila je na prag in zazdehalala, ali sveži hlad, ki je sopel po vrtu med drevjem, ji je vel v gladka in začudena lica, in dekle je stopilo v roso, razlito po travi. Neugodno jo je izpreletelo in zato je urno stekla naprej čez vrt do konca skednja, kjer je bila skladalnica. Nalagala je polena v naročje, in tedaj se ji je zazdelo, da ropota voz po cesti. Ozrla se je na ono stran, ali nič drugega ni mogla razločiti kot črno senco, ki se je premikala. Gledala je kakor skozi gosto pajčevino, ki se je predla po zraku in ovijala okoli drevca. Voz na cesti se je ustavil, konj je zahrskal, in Lenčico je prevzelo veselo čuvstvo in zaslutila je nekaj prijetnega. Skozi meglo se je zaslislalo:

„Lenčica!“

Dekle je stopilo za drevo in si ni upalo dihati, le srce ji je tolklo hitreje in močneje. „Pavle je!“ Spoznala ga je po glasu, in lice se ji je zasvetilo. „Le kliči, ne oglasi se ti ne,“ je pomislila in z zobmi stisnila ustnice. „Lenčica!“

Tiho in srčno se je nasmejala, skoro bi se bila izdala, a se takoj še tesneje stisnila k drevesu: Vprašala je s trdim, izpremenjenim glasom:

„Kdo pa je?“

Zagnala je drva nazaj na skladalnico in pazno čakala odgovora, ali vse je bilo tiho.

„Hop!“ Dekle je zaklicalo z zvenečim glasom, da je letelo kot zvon skozi meglo. Vse je molčalo, samo konj je zahrskal, kakor bi se zasmejal.

„Hop, hop, Pavle!“

Nič. Jezica ji je pordečila lica, in čim kljubovalnosti se je nabiral v njenem srcu. Stopila je zopet k skladalnici in vzela poleno, a trenutek nato je začutila dve močni roki na očeh, ki sta se jo krepko oklenili in ji vzeli pogled. Lenčica je bistro zakričala in se izkušala izviti.

„Ali me ne pustiš?“

„Kdo je?“ je vprašal pritajen, temen glas.

„Ti si, kar izpusti me, če ne bom jezna.“

„Ugani poprej, kdo sem?“

„Ti si, Pavle!“

„Tako se reče,“ se je nasmehnil in ji razkričal oči. Smeh mu ni izgubil z ohrane in dobe:

pod novo občinsko upravo večjo svobodo, kot jim je bila dana za časa vladanja banovtundovskih mogotcev in Heimatsdiensta.

Šledeči je izid volitev.

	Soc.-dem.	Osop. str.	Slov.	Bauerub.	Krit. sos.	Vsnem.
Pliberk	8	8	—	—	—	—
Oobrlavas	7	9	6	—	—	—
Železna Kapla	11	5	—	—	—	—
Bistrica pri Plib.	8	4	4	—	—	—
Galicija	6	6	4	—	—	—
Globasnica	—	8	8	—	—	—
Grebinj	—	12	—	—	—	—
Wovbre	4	—	—	12	—	—
Skocian	5	—	5	5	—	—
Libuče	8	—	5	3	—	—
Blato	3	—	11	—	2	—
Svabek	—	—	6	4	—	—
Sv. Peter n. V.	6	4	—	—	—	—
Rakarjavas	5	6	5	—	—	—
Ruda	7	—	4	5	—	—
Zitaravas	7	—	5	4	—	—
Tinje	4	—	—	6	—	—
Bela	15	—	7	—	—	—
Velikovec	9	13	—	—	—	—
Važenberg	15	—	—	7	—	—
Diekše	4	—	7	5	—	—
Libeliče	—	10	6	—	—	—
Logavas	7	—	7	2	—	—
Kostanje	—	8	—	2	—	—
Ledenice	8	—	8	—	—	—
Lipa	7	—	5	4	—	—
Rožek	5	5	—	—	—	—
St. Jakob v. R.	10	—	9	3	—	—
Vrba	8	8	—	—	—	—
Bekštanj	9	—	10	9	—	—
Maria na Zili	10	—	—	6	—	—
Vernberk	11	11	—	—	—	—
Žrelec	8	—	—	8	—	—
Kotmaravas	6	—	4	6	—	—
Bilčovs	3	—	7	—	—	—
Zihpolje	5	11	—	—	—	—
Škofiče	5	11	—	—	—	2
Vetrinj	10	11	—	—	—	—
Bistrica v. R.	7	—	—	—	7	1
Borovlje	14	—	3	—	—	5
Dholica	7	9	—	—	—	—
Pokrče	10	—	—	6	—	—
Radšče	10	—	—	6	4	—
Podljubel	13	—	—	2	1	—
Svetna vas	7	—	—	4	5	—
Slov. Plajberk	1	—	7	2	—	—
Sele	—	—	12	—	—	—

Iz kaj zdaj!

Najhujše je razočaranje za tistega, ki je v svoji duši prepričan o upravičnosti svojih zahtev in ki veruje v uresničenje svojih idealov kakor v Boga tako trudno.

Korošice, me vemo, kaj je bolest, me vse. Strah, ki je razburil mojo dušo, je zbežal vase oči, in solza, najbridkejša, ki mi jo je iztisnila

dušno je gledal dekleta. „Zakaj se pa nisi oglasila?“ Lahno jo je prijel za roko, ki je bila mehka in gorka in je drhtela med njegovimi prsti.

„Zakaj mi nagajaš? Veš, nikoli se ti ne bom oglasila.“

„Lenčica, ne smeš biti huda. To se ne spodobi za tako lepega dekleta,“ se ji je laskal in še zmeraj držal in gladil njeno roko. Lenčica se mu je zasmejala in gledala pozorno v oči, ki so bile krotke in plave kot potočnica. Hotela se je domisliti, kje je že videla take oči, in spomnila se je, da jih je videla v zrealu, kadar se je v njem ogledovala.

„Ti imaš pa take oči kot jaz,“ mu je mislila reči, a namesto tega je dejala:

„Jaz nič ne maram zate, tak grd fant si!“

V zadregi ji je pogledal v obraz, in v njenih jasnih, toplih očeh je videl, da dekletu ne misli tako, temveč bi srce drugače govorilo kakor jezik.

„Si pa ti zato bolj zala!“

„Kar takole prideš in me ustrašiš!“ je dejala navidez zelo jezno. „Zakaj si tak!“

„Zato, ker si moja in imaš okrože in bele roke, lica pa tako rdeča kot jabolka.“

„Nikoli mi ne ve nič drugega povedati,“

žalost iz srca, se je razlila po vašem licu; misel mi je oledenela in zazebljo je vas do mozga. To je bilo razočaranje, ki nas je ranilo in ki se je večalo od dne do dne. Od ust do ust je šlo, od duše do duše; vse smo enake v sreči in nesreči.

Dom ni več moj dom in domovina ni moja. Ptica gleda s ponosom na svoje gnezdo, mi pa smo tuji na lastni grudi. Na ustnih je utrpnil smeh in veselje je izginilo iz oči. Vse, kar smo imele, živi samo še v spominu, in ko berem v spominih, vem, da se je zgodila meni, da se je zgodila vam težka krivica.

In kaj zdaj? Kakor velika je naša nesreča, vendar ne smemo obupavati. Moja misel o tem je ta, da nismo ljudstvo, ki bo moral umreti. Če žive Nemci na Južnem Tirolskem in na Češkem, bomo živeli tudi mi na Koroškem, če oni ostaneja Nemci tam, zakaj bi mi ne mogli ostati Slovenci tukaj? Če oni, strti poraženi, ponižani, revni in gladni zaupajo v svojo moč in varujejo v ohranitev nemškega življa, zakaj pa bi mi, kakor zajci strahopetni prodali tujcu svoje prepričanje in svoje pokolenje?

Izid občinskih volitev je živa slika nemškega nasilja in slovenskega obupa. Kakor pa prvo obsojamo, tako se nam je proti drugemu boriti; obup pri nas ni upravičen in ni na mestu. Seveda domovine, zemlje naše, ne bomo več branili, a mi moramo braniti sami sebe, ljudstvo, ki je s to zemljo zraslo, jezik, ki ga to ljudstvo govori, braniti moramo čast tega ljudstva, svojo čast. Mi moramo živeti, mi ne smemo umreti.

Žena, dekleta bednega Korotana, s ponosom govorim o vas in z brezmejnimi zadoščanjem poslušam, ko vas tujec hvali in občuduje. Plebiscitno delovanje vas je postavilo v osredje in v mnogih krajih ste bile edine voditeljice Slovencev. Razumele ste važnost našega prizadevanja bolj akor vsak drugi, zato vam ni bila pretežajna nobena pot in nobena žrtev prevelika. Ostanite narodu tudi zdaj, kar ste mu lansko leto bile, ker tudi zdaj najbolj umejete naš položaj. Nemke imajo svoja društva na Češkem in na Tirolskem, pokličite tudi ve nazaj k življenju one organizacije, o katerih mislite, da bodo najbolj uspele.

Ⓐ TEDENSKI PREGLED Ⓐ

Nemčija.

Za Nemčijo prihajajo težki dnevi. Pogajanja v Londonu mesca marca so se razbila in antanta je zasedla nekaj važnih nemških industrijskih mestin ustvarila carinsko mejo ob Renu. Najbolj teži Nemčijo vojna odškodnina, ko mora v Franciji in v Belgiji popraviti vse, kar je v vojski upostošila in razbila, plačati vse ladije ki jih je potopila itd., tako da bode v 30 do 40 letih poplačala celo škodo, ki znaša okoli 200 tisoč milijonov. Do prvega

je pomislila in kljubovalno stisnila ustnice. Pavle je govoril resno, počasi in ji previdno položil roko okoli vratu. Rahlo jo je objel, kakor bi se bal, da se ne zgrudi Lenčica pod njegovo močno težko roko. Bil je velik, in dekletu je bilo napram njemu kakor otrok, ki ima gladko počesane lase in nedolžen obrazek s kipečimi ustnicami. Zdelo se mu je drobna in majhna, še manjša kot navadno, in prišla mu je na misel pastiričina tista gosposka ptička, ki se je priklanjala in plesala po razorih, kadar je oral na njivi.

Na cesti je nepotrpežljivo zahrskal konj, in voz je zaropotal. Pavle je zavpil nad konjem in se potem nagnil h dekletu, da sta se dotaknila z lici.

„Iti moram, Lenčica, saj nisi huda!“

„Ne hodi še! Zakaj tako zgodaj!“ Držala ga je objetega in njena ročica se ni odtrgala od njega. „Nekaj ti imam povedati, ali sedaj-le se kar spomniti ne morem.“

Zopet se je zaslišalo hrskanje, in dekletu je nemirno zacepetalo z nogami.

„Pavle, ali si res moj?“

Njega je hotela zaliti kri, in v grlu ga je nekaj stisnilo, da je moral zakašljati. Tudi v prsih ni bilo miru; tam je nekaj trepetalo in

majnika bi morala že plačati zaostalih 12 milijard mark v zlatu. Ona pa trdi, da antantne zahteve presegajo njene moči in ji je nemogoče to izvesti. Nato je antanta sklenila, da zasede Porurje, ki je po svojih premogokopih in industriji najbogatejši del Nemčije, da se prenese državni zaklad zlata iz Nemčije v ozemlje, ki je po Francozih zasedeno. Nadalje hočejo Nemčijo kaznovati s tem, da bode morala od lastnih industrijskih izdelkov, ki jih izvažajo, plačevati visok davek. V zadnjem trenutku se je Nemčija obrnila do predsednika zavezniških držav v Ameriki s prošnjo, da bi on posredoval. Obljubil je samo pod pogojem, da so nemški predlogi takšni, da se zdijo antanti spremljivi, kar se pa od francoske strani zanikuje. Ker so koraki antante sedaj končno odločilni in dalekosežni, so pripustili Nemčiji še malo časa, da si stvar še dobro premisli. Odločitev bode padla že v teh dneh.

Boj Nemčije za svoj obstanek.

Ko je pri londonski konferenci ententa odklonila vse od Nemčije stavljenega protipredloga o vojni odškodnini, je nemška vlada popolnoma pasivno pričakovala nadaljnih ukrepov entente. Ko pa je leta jemale zasedati premogokopni in industrijski centrum ob Ruhri in organizirala bojkot takorekoč celega sveta proti nemškim industrijskim izdelkom, se je nemška vlada zbudila iz svoje pasivnosti in storila zadnji obupni korak: stavila je protipredloge, ki skoraj dosegajo zahteve francoskih imperijalistov, in prosila Hardinga, predsednika združenih držav, posredovanja. Stem nenadnim korakom je Nemčija prekinila konferenco ententinih premijerov v Hythe, kjer se je nameravala zadržati vrv, ki oklepa Nemčijo in njeno industrijo, do skrajnosti.

Vprašanje, če bo imel ta obupni korak Nemčije sploh uspeha, se danes že skoraj z gotovostjo zanikuje. Briand je izjavil, da sploh ne mara več pogajanj z Nemčijo, ker „je že dovolj besedi“, in vlada združenih držav, katera se nahaja z Nemčijo še vedno v vojnem stanju, se bo le težko odločila, proti volji prijateljskih narodov posredovati v prid Nemčije.

Vzrok, da Francija, in z njo ententa, o tako dalekosežnih protipredlogih nemške vlade sploh neče dalje razpravljati, je strah pred nemško revanšo. Francija hoče Nemčijo pod vsakim pogojem gospodarsko in državno uničiti. Ona pač dobro ve, da nemška država zahtevanih 260 milijard mark v zlatu (t. j. po sedanjem kurzu čez 2 bilijona mark!) vojne odškodnine nikdar plačati ne more. Kajti vsi dohodki Nemčije so pred vojno znašali letno, ca 10 milijard mark, od tega čistige dobička ca 2 milijardi. Po vojni dohodki v zlatu niti ne dosegajo te svote. Če bi torej nemški narod porabil vse svoje dohodke le za vojno odškodnino, bi za to rabil najmanj 26 let, čas življenjske dobe ene generacije. Pri tej kalkulaciji pa niso štete obresti, ki same na sebi znašajo

utripalo in hotelo na dan. Prišel jo je z vso močjo k sebi, da je dekletu zaječalo.

Pavle je bil v še hujsi zadregi in ni vedel, kaj bi odgovoril Lenčici. Tako nekaj prijaznega in lepega bi ji rad povedal, ali besede niso hotele z jezika.

„Pozdravljena!“ Samo tega se je spomnil, vse drugo je bilo zaprto nekje v prsih. Potegnul je z roko po očeh, ker je čutil, da se mu kali vid, in se obrnil stran.

„Pavle, počakaj! Ah, kaj sem ti le hotela povedati!“

Ali Pavle ni utegnul in je bežal, kakor da si je v svesti greha.

„Zvečer, Lenčica, bodi pri studentu!“

„Zvečer!“ je zaklicala za njim, ko je že hitel med drevjem in se izgubljal v megli.

„Joj, to sem mu pozabila povedati!“ je vzkliknila takoj nato. Spomnila se je velike novice. Bliskoma ji je prišel na misel student in zmaj, in dekletu je zopet zaklicalo proti cesti: „Zvečer, Pavle!“ Bilo ji je hudo, da je odšel, čutila je, kako ji je drag, in da le z njim se ji ni bati zrnja.

letno ogromno svoto. Vsak poskus Nemcev to velikansko svoto po zahtevah entente plačevati, bi jih gospodarsko uničil, gospodarskemu propadu pa sledi državni polom; cilj francoske politike. Ker pa Nemčija neče sprejeti te smrtno obsodbe, ji hoče Francija zadeti drugo smrtno rano, na kateri bi izkravela. Zasedsti hoče industrijalni centrum ob Ruhr z njegovimi bogatimi premogokopi in bujno industrijo na drugi strani pa organizirati bojkot proti nemškemu izvozu. Nemčija bi začela v gospodarstvu hitro padati in vidno hirati in komunistična mrzlica katera je vedno pretresava, bi ji, kokor računajo francoski imperijalisti, zadala smrtni udarec. Država bi razpadla, južni del bi se ločil od severne Nemčije, in iz porenskih dežel, biserov Nemčije, bi si ustvarila Francija državljo pod svojim pokroviteljstvom.

Velike Nemčije bi ne bilo več in ideja revanže bi se zano izgubila na desetletja in mogoče zaspala za vedno.

Ogrska.

Do sedaj so imeli na Ogrskem še stare avstro-ogrške bankovce žigosane z ogrskimi pečati. Sedanji finančni minister je odločil, da se v najkrajšem času zameni stari denar z novim. Kronski sistem bodo opustili in uvedli franke, da pridejo do boljše valute. Pod sedajno vlado si je Ogrska gospodarsko precej opomela, kar se vidi najbolj v vrednosti kron. Jeseni so bile avstrijska in ogrska krona jednako vredni; sedaj stoji ogrska že dva in polkrat boljše kot avstrijska.

Zapadna Ogrska pripada po mirovni pogodbi k Avstriji, ali dejansko je še vedno pri Ogrski. Zadnji čas so se širile vesti, da hoče mažarska vlada siloma prepričati priklonitev tega dela k Avstriji s pomočjo nahuškanega prebivalstva. S pristojne strani se trdi, da so te vesti brez podlage, ampak da hoče Ogrska to vraščanje urediti v prijateljskem sporazumu z Avstrijo.

Grška

še vedno nima uravnanih mej. V delih Male Azije, ki bi morali pripasti Grčiji, so se vzdignili Turki in začeli vojsko, ki traja že več mesecev. Od začetka je bila sreča na strani turških vstajev, v zadnjem času so si priborili Grki več lepih zmag. Da bi si končno priborila Grška te kraje in napravila mir, je poklicala vlada zopet štiri letnike pod orožje.

Rumunija.

Senat je oprejel z 6 Oglasovi proti 9 zakonski predlog, da se udeleži tudi Rumunija skupne akcije proti Nemčiji, če ta ne sprejme antantnih zahtev in jih ne izpolni.

Bekštanj. Občinske volitve so izpadle za našo stranko proti pričakovanju ugodno. Zlasti, ako upoštevamo, da se skoraj prav nič ni agitiralo, da je vladalo kljub temu veliko zanimanje in so šli malodane vsi glasovalci na volišče, je najlepši dokaz zato, da so si bili slovenski volilci v svesti velikega pomena občinskih volitev. Oddanih je bilo skupno 1803 glasov. Od teh jih je odpadlo na slovensko ljudsko stranko 671, na socialnodemokratsko 582 in na Bauernbund 550. Slovenska stranka je dobila 11 odbornikov, soc. demokratje 9 in Bauernbund 8. Kakor se sliši, namerava soc. demokratska stranka uložiti proti volitvam protest, ker baje ni zadovoljna s številom mandatov. Tudi novih volitev se ne bojimo. Čudimo se pa temu, da hoče protestirati proti volitvam stranka, ki je imela v občinski in krajevnih volilnih komisijah svoje zastopnike, dočim Slovenci, kot najmočnejša stranka v občini, v nobeni volilni oblasti nismo bili zastorani. S silo se pa ljudska volja ne da delati. O tem bi morali biti pač že prepričani. Slovenskim odbornikom občine Bekštanj želimo mnogo uspeha pri njihovem delu za koristi slovenskih volilcev in za obči blagor vseh občanov.

Volilec.

DNEVNE VESTI IN DOPISI

Bistrica pri Pliberku. (Moč je več kot pravica.) V tem znamenju sta šle pri zadnjih občinskih volitvah obe nemški stranki v boj proti nam Slovincem. Kdor pozna našo občino, mora vedeti, da prebivajo tod sami Slovenci, razven par priseljenih Nemcev, ki pa si domnevajo zlasti sedaj po plebiscitu, da mi nimamo več nobene pravice nastopati kot Slovenci. Bauernbund pri nas ni kandidiral, ker dobro vedo, da ta firma nima več kredita, zato pa so skrpnicali neko novo stranko, ki je doslej na Koroškem še nismo poznali in koje duševni oče je župnik Feinig z svoj "Koroško domovino". To stranko so krstili "Kärntner Heimatspartei" (Koroška domovinska stranka) in se s tem geslom postavili v boj proti nam, hotoč nas označiti kot „brezdomovince“, „iz dajalec“ itd. Njih zavezniki so bili nemški socialdemokratje. Toda vkljub vsem naporom obeh strank, se jim ni posrečilo nas poraziti. Dobili smo 443 glasov, soc. demokratje 245, koroška domovinska stranka pa samo 128 glasov. Na podlagi tega rezultata bi morala dobiti naša stranka 9 odborniških mest, socialni demokratje 5 in Feinigova domovinska stranka 2 mandata. Slovenci bi imeli tem takem absolutno večino. Ker pa nasprotne stranki nikakor nista bili volje, prepustiti nam ta uspeh, oz. da domovinska stranka zakrije svoj poraz, je občinska volilna oblast, v kateri smo imeli Slovenci samo enega prisednika, razveljavila naših 293 glasovnic, tako da imamo sedaj samo 4 odbornike, soc. dem. 8 in domovinska stranka tudi 4. To se je zgodilo kljub temu, da naše glasovnice odgovarjajo § 26, 2 občinskega volilnega reda, ker „nedvoumno označujejo stranko, ali vsaj ime enega izmed kandidatov strankne liste“. Pri obeh vrstah volilnih listkov, ki so bili za našo stranko volilcem na razpolago, je bila stranka oz. kandidatna lista natančno razvidna. Ker take očitne krivice tudi sedaj ne maramo trpeti in se naši volilci vseskozi sgražajo nad mo z vso gotovostjo, da bo višja volilna oblast, takim nasiljem nad ljudsko voljo, pričakuje nam prizadeto krivico popravila. Ako se zahteva od nas, da izpolnujemo svoje državljanske dolžnosti, smo tudi opravičeni zahtevati, da se postopa z nami kot enakopravnimi državljani, pravilno.

Celovec. Izid občinskih volitev v plebiscitni coni A. pomeni naravnost katastrofalen poraz nemškotarskih strank in uničujočo obsodbo onega uradnega režima, ki vlada popolnoma v smislu znanega „Heimatsdiensta“ na tem slovenskem ozemlju. Po plebiscitu je vlada po vseh občinah plebiscitne cone A. nastavila prononsirane nemškutarje za gerente. Pri zadnjih občinskih volitvah pa je komaj v dveh občinah zmagala tista stranka, iz ktere sredine so bili vzeti vsi gerentje. Bolj uničujoče obsodbe dosedanega režima, ki stoji v direktnem nasprotju z jasno izraženo ljudsko voljo, si človek niti misliti ne more. V Rožu so vsi dosedanji gerentje s svojimi strankami ostali v manjšini, kar je dokaz, da glavarstvo, ki jih je imenovalo, ni se oziralo na večino, ampak da je dalo valetu v roke naravnost smešni manjšini. Upamo, da je zdaj enkrat za vselej temu konec in pozdravljamo stranke, ki so strmoglavile sedanjo strahovlado.

Sele. Pri nas se je udeležila občinskih volitev samo slovenska narodna stranka. V bodočem, od ljudstva izvoljenem občinskem odboru bodo sedeli torej sami narodnjaki. Gospod glavar v Celovcu se sedaj lahko prepričajo, da so nemškutarja Trepla proti celokupnemu prebivalstvu cele naše občine postavili za gerenta. Da pa moderni duh in nauk o samodoločbi ljudstva zahteva, da uradi in oblasti se ravna po volji ljudstva, vemo tudi mi Selani.

Šmarjeta v. R. Pri nas so se pri občinskih volitvah zvezali Slovenci in socialni demokratje, da vržejo dosedanje izkoriščevalce naroda. Uspeh tega pamatnega koraka je bil sijajen. Razen dveh je ves občinski odbor v naših rokah. S tem pa je tudi pokazano, da je glavarstvo postavilo gerenta proti volji ljudstva.

Borovlje. Za občinske volitve so se pri nas slovenski Velikonemci in socialni demo-

kratje pripravljali z izjemoma velikimi napor. Izgledalo je, da se obe stranki borita za večino. Tisti pa, kdor ljudstvo pozna, je moral vedeti, da od glavarstva postavljeni gerent s svojo stranko nima v občini večine, ampak da je na njegovi strani komaj četrtnina prebivalstva. Slovenci smo ves boj mirno gledali in se ga nismo udeleževali, ker smo vedeli, da večine itak ne dobimo. Udeležili pa smo se vseeno volitev, toda brez vsake agitacije, samo s tem namenom, da zmanjšamo število glasov za meščansko stranko slovenskih Velikonemcev. Izid volitev je bil takšen, da slovenski Velikonemci kar niso mogli verjeti in niso vedeli, ali pa se jim sanja. Od 22 odbornikov so dobili vkljub večtedenski agitaciji od žene do žene, od moža do moža reci in beri pet odbornikov, mi Slovenci pa brez agitacije in ob udeležbi polovice naših pristašev tri, ostale odbornike, torej absolutno večino je dobila delavska socialdemokratska stranka. S tem je prešla naša občina, v kateri so do sedaj gospodarili gostilničarji in mesarji, v roke onih, ki si z delom svojih rok služijo kruh, ki tvorijo večino našega prebivalstva in ki imajo zato tudi pravico, da imajo prvo besedo v občini. Pred vojsko so se Slovenci in socialisti pri nas ramo ob rami borili proti šovinizmu narodnih odpadnikov, plebiscit s svojim vprašanjem je na tem marsikaj izpremenil, sedaj pa upamo, da bo nacionalistično huskanje za vselej izginilo iz našega trga. Zato odkritosrčno pozdravljamo novi naš občinski odbor.

Barovlje. (Neverjetno.) Dne 17. aprila je prišel Peter Mikuš razgrajati pred hišo slovenske družine Oraževce. Nato je vdrl v hišo in v sobo, kjer sta bili doma 60letna mati in njena 30 let stara hči. Tu je začel Mikuš razbijati in razsajati in vpiti: „Ti prokleta čužinja, ali si še vedno tukaj“. Nato je zagrabil 60 letno ženo, ki je sedela, vsa bleda in preplašena, za mizo, jo prijel za vrat in jo začel daviti in grčiti. V obupu in strahu je tedaj hči začela klicati na pomoč, nakar je Mikuš, kojega sin je s Kranjskega doma, pobegnil. Mikuš tudi sicer v sobotah in nedeljah pijan razgraja pred slovenskimi hišami in pobija po oknih. Tako počenjanje mora pač obsojati vsak pošten človek, ki hoče red in mir, za to prosimo oblasti, da skrbje zato, da to že enkrat poneha. — Sin napadene matere Oraže je invaliden. Prosil je za delo pri kopanju tunela za električno napravo Podljubeljem. Res so mu delo obljubili in rekli, naj le pride delat. Ko pa se zglaši, da hoče pričeti z delom, mu povedo, da so od „Heimatsdiensta“ dobili povelje, da ga ne smejo sprejeti, ker je „čuž“, in tako je invalid Oraže sedaj brez dela in zaslužka. Kaj poroče k temu oblasti? Če se bo tako naprej delalo, pač ne bo medsebojnega zblizanja in sprave, katero hočejo, kakor pravijo, gospodjo v Celovcu, ampak zagriženost in sovraštvo, ki nikoli ne bo dalo premostiti prepada, ki ga delajo med prebivalstvom šovinistični nacionalisti v deželi po svojih zloglasnih organizacijah.

Borovlje. Vsled velikega pomanjkanja mleka so prinas delavske družine, kjer so le možle, si že med vojsko nabavile koze, da so tako vsaj za svoje otroke imeli včasih malo mleka. Tudi po vojski delavci svojih koz niso prodali ampak jih obdržali ker je pomanjkanje mleka sedaj ravno tako občutno kakor je bilo med vojsko. Da pa delavec, ki nima svojega grunta, ali pa h večjemu zelo malo, mora pošiljati poleti in jeseni svoje koze na pašo, je pač samo ob sebi razumljivo. Od kod pa naj vzame krmo? Sedaj pa se širijo govorice, da dela gozdar Rainer na to, da se vsem delavcem prepove, goniti koze na pašo. S tem bi bili vsi delavci prisiljeni, svoje koze prodati, oni pa in njih otroci pa bi bili brez mleka. Upamo, da bodo merodajni krogi to nakano preprečili. Če Amerikanci skrbijo za naše otroke, smemo pač tudi od naših mogotcev pričakovati, da jih ne bodo z odteganjem mleka uničevali.

Resnik pri Borovljah. Pri nas je umrl vrl slovenski mladenič Rutar, pd. Žunrijev na zavratni jetiki. Dasi je bilo vreme skrajno slabo in pot na župno pokopališče v Karlo pol drugo uro dolg, je prišlo vendar od bližje in daleč zelo veliko pogrebcev, da tako zgodaj umrlemu ljubemu znanecu in prijatelju izkažejo zadnjo čast. Žalujočim njegovim sorodnikom

naše iskreno sožalje! Rajnkemu pa, ki počiva v prezgodnjem grobu, naj bo lahka zemlja slovenska!

Bilčovs. Pri dne 24. IV. t. l. se vršecih občinskih volitev je zmagala s pretežno večino „Slovenska stranka“. Volitve se je udeležilo 75 % vseh volivcev in sicer je dobila naša stranka 221 glasov, nasprotna (Bauernbund) pa 95, 4 glasovnice so bile neveljavne en kuvert je bil pa oddan prazen. Dobila je slovenska stranka 7 odbornikov, nasprotna pa 3. Volitve so zopet pokazale, da naše ljudstvo, če tudi se zaveda, da smo sedaj nemško-avstrijski državljani in moramo biti pokorni postavam in oblasti, vendar stem še misle dolžni, da se odrečemo onim pravicam, katere imamo pripoznane od pariške mir. konference, kakor tudi od koroškega deželnega zbora. Držati se hočemo le tega, kar so se naši predniki, kateri so že od zmiraj bli Slovenci in kristjani. Radi tega se naša stranka tudi imejuje Slovenska krščanska stranka. Nasprotniki, ki so že pred volitvijo slavili njih zmago, so na vse načine lovili ljudi na njih stran. Njih parola je bila, da moramo vendar vkup držati in biti edini ter držati to kar so že večsih držali stari ljudje. Mi smo jih ubogali in res smo pokazali, da nam je sveto, kar so nas učili in nam zapustili naši predniki. Sicer nimamo pri nas nobenega Nemca, a vendar nekaj jih je vendar bilo takih, da so pred svetom hoteli pokazati, da je tudi Bilčovs že malo nemški, meneč, da jih bodo pravi Nemci Bogve kako povzdigovali radi tega, toda tudi Nemci jih le zaničujejo, ker ne vidijo v njih nobene odločnosti, za njih pravice, ampak le bojazlivce, ki potegnejo tje kjer vidijo, da se jim kdo prilizuje. To po našem mnenju ni značajno, ker mi smo mnjenja, da kakovost železa se preizkusi v ognju, tako tudi značaji posameznikov.

Slov. Plajberk. Izid občinskih volitev v občino Slov. Plajberk je sledeči: Slov. gosp. stranka 174 glasov (7 odbornikov), Bauernbund 53 glasov (2 odbornika) in socialdemokrati 29 glasov (1 odbornik). Izvoljeni slovenski odborniki so:

1. Simon Waldhauser pd. Podnar, Slov. Plajberk.
2. Valentin Male pd. Špicar, Ljubelj.
4. Ivan Obilčnik pd. Olipov, Slov. Plajberk.
5. Valentin Lavsekar pd. Bošče, Slov. Plajberk.
7. Gregor Maurer pd. Ravš, Slov. Plajberk.
8. Valentin Ogriz pd. Sp. Falej, Slov. Plajberk.
10. Franc Šmidmajer pd. Uričov, Ljubelj.

Vlitev se ni udeležilo 83 volivcev. Če tudi se nam ni dovolilo v občinsko glasovalno komisijo nobenega prisednika smo zmagali pri občinskih volitvah. Od 10. odborniških mest pripadlo jih je naši stranki 7. — „Freie Stimmen“ so seveda že stare, pa slabo vidijo in so pogledale številko 7 za 4. — Za Bauernbund (pravilno Herrenbund), kateri je imel do sedaj občino v svojih rokah, je bilo oddanih celih 53 glasov. Tiste, movzarje katere ste imeli v Brodeh pripravljene za zmago, bi pač lahko podrl, da bi vsaj za slovo malo pokalo, ker gospodarji občine boste takrat zopet ko bo Drava nazaj tekla. — Našim socialnim demokratom pa bi priporočali da se v bodoče malo bolj držijo navodil svoje stranke — mogoče bodo imeli več sreče — „Arbeiterwille“ od 13. III. t. l. piše na strani 7: „Auf Koppelungen darf nicht eingegangen werden“. Sicer pa nekateri naši socialdemokratje sami ne vedo kaj so, eden in isti n. pr. bil je v občinski volilni oblasti zaupnik Bauernbunda in na kandidatni listi kot socialdemokrat. — Da pa gospodarje od Bauernbunda glava ne bo preveč bolela, naj se še malo bolj potrudijo, mogoče pa se le dajo volitve ovreči — no jaz pa vsekakor mislim da ne bo šlo, ker smo v avstrijski republiki in ne v Afriki.

Tajništvo „Pol. in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“ se nahaja začasno v Mohorjevi hiši v Celovec in je društvenim članom vsak dan na razpolago.

GOSPODARSKI VESTNIK

Ogenj v boju proti škodljivcem.

Ako mi kmetje nočemo da pademo zopet nazaj v predvojne razmere ko mo delali samo za plačevanje obresti, bo treba povzdigniti našo produkcijo z vsemi razpoložljivimi sredstvi, da nam bo mogoče konkurirati z inozemskim blagom, ki bo prav kmalu preplavilo naš trg. In za to je v prvi vrsti in ravno za malega kmeta potreben neizprosni boj proti škodljivcem, ki uničujejo velik del našega dela in truda in onemogočujejo, da bi želi v polni meri vsaj to malo kar bi nam lahko rodila naša neprerodovitna polja. Prav poceni in najizdatnejše sredstvo proti mnogim škodljivcem, kakor so rastlinske bolezni in plevel je ogenj. Nobeno živo bitje ne more kljubovati temu vse uničujočemu elementu. Vsak dobro ve, da je treba iglo, s katero si proderemo mehurček, prej razbeliti v plamenu ali prekuhati v krogu. —

In če je navidezno še tako čista se lahko nahaja na njej tisoče silno majhnih glivic, ki povzročujejo zastrupljenje krvi in ki jih uniči edino plamen ali vrel krop.

Ko je pred več leti razgrajala živinska kuga, je ponehala šele takrat, ko je oblast ukazala sežgati vse, kar je lesenega v hlevu.

In ravno tako nam je treba ravnati pri poljedelstvu da se obvarujemo ogromne škode, ki jo nam prizadevajo rastlinske bolezni in plevel. Seveda je tu treba ravnati primerno posebnosti vsakega teh škodljivcev. A za vse velja, da jih edino gotovo in popolnoma uniči ogenj.

Plevel bomo iztrebiti na polju predno dozori. Pirnico n. pr. bomo skušali z brano izvlačiti itd. Ampak mi jih ne smemo pustiti ležati na polju in ne porabljeni za popravo potov. Tudi na smetišče ali gnojnišče jih ne smemo spravljati ali uporabljati za stelo, marveč vse je treba vestno sežgati.

Drugo zopet bomo pri žetvi, mlatvi in vejanju oz. čiščenju semena izločili a tu ne zadostuje samo, da odstranimo vse slabo, ampak mi moramo to uničiti z ognjem. Sploh bi morali vse odpadke in smeti, ki nastanejo pri mlatvi sežgati.

Pri nas je navada da porablamo vse to za poliranje in krmiljenje. Toda puskusite enkrat na malem oglju zemlje uporabiti samo takšen gnoj, ki vsebuje vse polno neprebavljenih semen in nasejajte to polje z prej navedenimi odpadki in smetami in videli boste kaj bo vzkliko!

Seveda bi se pri takšnem postopanju uničilo tudi nekaj hranilnih snovi, a korist je mnogo večja nego škoda.

Pač pa bi se dale te snovi porabiti, ako se n. pr. s parenjem uniči vse življenje v njih predno se porabijo za krmno in je tako izključeno, da se zanese škodljivo seme zopet na polje.

Izredno močno je podvržena krompirjeva rastlina raznim boleznim. Zato naj se trte dosledno takoj na mestu sežigajo. Za seme naj se uporablja samo popolnoma zdrav krompir, ki nikdar niti v dotiko ni prišel s pokvarjenim. Odpadki vsled bolezni gnjilega krompirja pa naj se uporabljajo za krmno, kolikor se sploh da, samo v kuhanem stanju. Vse kar je pa bolanega naj se pomeša z apnom in varno zokoplje pod zemljo.

V teh vrstah so padana samo splošna navodila. Razumen kmetovalec bo znal na podlagi tega sam najti najprimernejši način izvršitve in kmalu bo spoznal korist takšnega ravnanja. Pregovoril pa bo tudi svojega sosedu da stori isto, ker v mnogih slučajih se da boj proti škodljivcem uspešno uzeljati le z sodelovanjem vseh.

Iz uradnega lista.

Spomladno ogledovanje bikov se vrši v sledečih krajih ob navedenem času.

Sodnijski okraj Podkloster:

Na Zilici (Schumy) dne 17. maja ob dveh pop.

V Drevljah (Stigitsch) dne 18. maja ob 9 h. dop.

V Čajni (Michor) dne 18. maja ob 2 h. pop.

Sodnijski okraj Pliberk:
Pliberk 9. maja ob 8 h. zjutraj.
Žvabek 9. maja ob 2 h. popoldne.
Libuče 11. maja ob 10 h. dop.
Šmihel 11. maja ob 11 h. dop.
Sodnijski okraj Dobrlavas:
Dobrlavas 11. maja ob 8 h. zjutraj.
Globasnica 11. maja ob 11 h. dop.
Škocijan 18. maja ob 1/2 10 h. dop.
Mohličje 18. maja ob 2 h. pop.
Sodnijski okraj Železna Kapla:
Železna Kapla dne 10. maja ob 10 h dop.
Sodnijski okraj Borovlje:
Sele—Kot (Brodnig) 17. maja ob 9 h. dop.
Sele—Fara (obč. hiša) 17. maja ob 11 h. dopoldne.

Sele—Šajda 17. maja ob 3 h. pop.
Frajpah 18. maja ob 9 h. dop.
Šmarjeta 18. maja ob 11 h. dop.
Medborovnica 18. maja ob 3 h. pop.
Slov. Plajberk (Sapotnica) 20. maja ob 10 h. dop.

Podgora 20. maja ob 1 h. pop.
Kožentaver 20. maja ob 4 h. pop.
Bistrica 21. maja ob 9 h. dop.
Svetnavas 21. maja ob 12 h. opoldne.
Sodnijski okraj Celovec.

a) ja plavkasto pasmo:

Grabštajn (Hambrusch) 18. maja 10 h. dopoldne.

Žrelec (Lampelwirt) 18. maja 3 h. pop.
Celovec (konjski trg) 20. maja 3 h. pop.
Timenice (Schurinhof) 21. maja 9 h. dop.
Št. Jakob (Pauker) 21. maja 2 h. pop.

b) za meltalsko pasmo:

Bolčovs (Safran) 9. maja 10 h. dop.
Pričica (Scherian) 10. maja 10 h. dop.
Šmarten na Dholici (Wirt) 10. maja 2 h. popoldne.

Ribnica (Walcher) 11. maja 9 h. dop.
Pvašice (Seeger) 11. maja 11 h. dop.
Škofiče (Bürger) 11. maja 3 h. pop.

RAZNE VESTI

Odelek za pljučne bolezni na deželni bolnici. Po „Kl. Z.“ povzamemo: Dne 2. maja se otvorila na celovski deželni bolnici poseben odelek za bolnike na pljučih (Abteilung für Lungenkranke). Najprej bodo premeščeni v ta novi oddelek oni jetičniki, ki so bili dosedaj v oskrbi v splošni bolnici. Sprejem zunanjih bolnikov se prične z 15. majem. Sprejemali pa se ne bodo, kakor je bilo prvotno nameravano, samo težki slučaji jetike, ampak vse oblike in štadiji pljučne tuberkuloze in po možnosti tudi pacienti, ki boleha na jetiki drugih organov. Oddelek leži na lepem solnčnem mestu in obsega 80 postelj, med njimi 6 razrednih. Opremljen je z vsem potrebnim, kar zahteva moderna medicina in higijena, tako za stavljenje diagnoze, kot za zdravljenje. Tudi za razne ugodnosti je preskrbljeno, ki naj olajšajo potrebno daljše bivanje v bolnici. — To je prvi zavod te vrste na Koroškem in žetiti je bilo, da se ga deželani kar največ poslužujejo. Samo na ta način bo mogoče vsaj nekoliko omejiti po vojni strahovito naraslo razširjenje te bolezni, kajti jetičniki v domači oskrbi tvorijo neprestano nevarnost okuženja za vso svojo okolico in tudi v lažjih še ozdravljivih slučajih ne morejo najti doma vseh pogojev za ozdravljenje.

Rastoča posest zlata Zedinjenih držav. Posest zlata Zedinjenih držav se je povišala mes. januarja na 2.853.480.649 dolarjev, kar pomeni 68.646.222 dolarjev več, kakor v predidčem mesecu. To je najvišja vsota, ki se je od 1. novembra 1919 dosegla, ko je znašala stanje zlata 2.872.525.066 dolarjev. Rekord je bil dosežen 1. maja 1917 z vsoto 3.121.887.443 dolarjev. Tri bilijonsko mejo se upa sedaj polagoma zopet doseči, 1. maja 1920 so posedovale Zedinjene države samo 2.646.615.750 dolarjev v zlatu, to je bilo najnižje stanje; od tedaj je svota za 206.864.899 dolarjev narasla, večidel po zlati rezervi, ki je bila deponirana v kletih angleške banke in katero je pred kratkim importirala Federal-Reserve-banka.